

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 349/06-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 31. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. T., Z., zastúpeného advokátom JUDr. E. V., Z., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivý proces v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. SŽ-o-NS 54/03 z 25. mája 2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 SŽ 146/02 z 26. marca 2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. T. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 2. októbra 2006 doručené podanie E. T., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. E. V., Z., ktoré bolo označené ako „*Ústavná sťažnosť. Podnet na začatie konania pred Ústavným súdom SR vo veci porušenia princípu právneho štátu, a základného práva na spravodlivý súdny proces*“. Z jeho obsahu vyplynulo, že sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na spravodlivý súdny proces v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. SŽ-o-NS 54/03

z 25. mája 2004 v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu v konaní sp. zn. 6 SŽ 146/02 z 26. marca 2003 o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Generálneho riaditeľstva Železničnej polície SR Bratislava.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, návrhy, ktoré sú zjavne neopodstatnené alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo o inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanovený dôvod na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty zákon o ústavnom súde neumožňuje odpustiť zmeškanie tejto lehoty.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že najvyšší súd ako súd odvolací potvrdil rozsudkom č. k. SŽ-o-NS 54/03 z 25. mája 2004 rozsudok najvyššieho súdu z č. k. 6 SŽ 146/02 z 26. marca 2003, ktorým bola zamietnutá žaloba sťažovateľa, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Železničnej polície, Generálne riaditeľstvo Bratislava, č. p. GRŽP-27-3/2002-PK z 8. októbra 2002. Sťažovateľ v sťažnosti uvádza, že *„rozhodnutie odvolacieho senátu NS SR bolo doručené v októbri 2004“*.

Ústavný súd zistil, že označené namietané rozhodnutie najvyššieho súdu nadobudlo právoplatnosť 21. júna 2004. Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 2. októbra 2006, t. j. po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty na jej podanie.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, že sťažnosť odmietol ako podanú oneskorene bez toho, aby sa zaoberal opodstatnenosťou v nej uvedených námietok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 31. októbra 2006